

Sygn. akt VIII U 1251/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy S. Z. (Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o datę przeliczenia emerytury

na skutek odwołania S. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 kwietnia 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 1251/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu S. Z. emeryturę poprzez uwzględnienie do stażu pracy dodatkowych okresów zatrudnienia od dnia 1 lutego 2014r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany ww. decyzji poprzez wypłatę emerytury w wysokości ustalonej decyzją z dnia 22 kwietnia 2014r. za wcześniejszy okres, tj. od dnia powstania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje :

Ubezpieczony S. Z., urodzony (...), był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy. Prawo do renty nabył w dniu 3 lipca 1974r.

Decyzją z dnia 25 stycznia 2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z urzędu w oparciu o przepis art. 27a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenie zostało przyznane od (...)tj. od dnia osiągnięcia przez odwołującego wieku emerytalnego 65 lat. W związku z przyznaniem prawa do emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustало z dniem 15 stycznia 2011r.

Przy obliczaniu emerytury organ rentowy uwzględnił, ustalony na 15 stycznia 2011r. wymiar 16 lat i 9 miesięcy okresów składkowych. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru renty. Wskaźnik podstawy wymiaru, ustalony na 15 stycznia 2011. wynosił 227,29 %, a podstawa wymiaru ustalona na dzień 15 stycznia 2011. wynosiła 4.116,26 zł.

W dniu 19 lutego 2014r. S. Z. złożył wniosek o doliczenie do stażu pracy okresów zatrudnienia w Zespole Szkół (...) i Gminy w L. w Szkole Podstawowej w Ś. na stanowisku palacza c.o. w okresie od 9 października 1975r. do 15 kwietnia 1989r. Do wniosku odwołujący dołączył świadectwo pracy z dnia 3 listopada 1993r. wystawione przez Zespół Szkół (...) w Ś..

Zaskarżoną decyzją z 22 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu S. Z. emeryturę poprzez uwzględnienie do stażu pracy dodatkowych okresów zatrudnienia od dnia 1 lutego 2014r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Przy obliczaniu wysokości emerytury uwzględniono 24 lata, 4 miesiące okresów składkowych i 2 miesiące okresów nieskładkowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. K. zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) jeżeli emeryt lub rencista zgłosi wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych lub nieskładkowych, kwotę przysługującego świadczenia zwiększa się doliczając:

- 1) do kwoty emerytury, o której mowa w art. 53, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy:
 - a) po 1,3% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów składkowych, o których mowa w art. 6,
 - b) po 0,7% podstawy wymiaru, ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów nieskładkowych, o których mowa w art. 7;
- 2) do kwoty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy oraz do kwoty renty rodzinnej część wzrostu, o którym mowa w pkt 1, ustaloną przy zastosowaniu wskaźnika procentowego, określonego odpowiednio w art. 62 ust. 2 lub w art. 73 ust. 1.

Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 ww. ustawy:

Emerytura wynosi:

- 1) 24 % kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1, pkt 1 powołanej wyżej ustawy za okres składkowy uważa się okres ubezpieczenia.

Zaś po myśli § 22, ust 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z dnia 8 listopada 2011 r. Nr 237, poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Zgodnie z art. 133 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia od jakiej daty powinna zostać ubezpieczonemu wypłacona emerytura przeliczona decyzją z dnia 22 kwietnia 2014r.

W razie ponownego ustalania przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości obowiązują zasady wypłaty emerytur lub rent zawarte w treści art. 133 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

W świetle wskazanych wyżej przepisów oraz ustalonego stanu faktycznego na podstawie akt rentowych ubezpieczonej Sąd uznał, że odwołanie S. Z. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w całości podzielił stanowisko organu rentowego przedstawione w zaskarżonej decyzji oraz odpowiedzi na odwołanie i stwierdził brak podstaw prawnych do zmiany zaskarżonej decyzji.

Podstawę doliczania do ustalonej wysokości świadczenia nieuwzględnionych dotychczas okresów składkowych lub nieskładkowych stanowi art. 112 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wniosek o doliczenie okresów (przeliczenie świadczenia) może być zgłoszony w każdym czasie, gdy chodzi o doliczenie okresów przypadających przed ustaleniem prawa do świadczenia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ma obowiązku doliczenia do stażu pracy okresu zatrudnienia ubezpieczonego z urzędu. Świadczenie w nowej wysokości, po myśli art. 133 ust. 1 pkt. 1 ustawy przysługuje od miesiąca, w którym zostanie zgłoszony wniosek o jego przeliczenie.

Ubezpieczony nie wykazał, że przed miesiącem lutym 2014 roku składał w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o doliczenie do ustalonej wysokości świadczenia nieuwzględnionych dotychczas okresów składkowych lub nieskładkowych, tj. okresów zatrudniania od 9 października 1975r. do 15 kwietnia 1989r. Wniosek taki złożył dopiero w dniu 19 lutego 2014r.

W ocenie Sądu organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 22 kwietnia 2014r. - rozpatrując wniosek ubezpieczonego z dnia 19 lutego 2014r. - prawidłowo wyliczył ubezpieczonemu S. Z. wysokość emerytury od dnia 1 lutego 2014r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o przeliczenie świadczenia.

Stanowisko przedstawione przez ubezpieczonego nie znajduje oparcia w przepisach.

Reasumując: skoro zatem organ rentowy w sposób zgodny z prawem obliczył wysokość emerytury skarżącego i dokonał wypłaty świadczenia, zatem jego odwołanie należało uznać za bezprzedmiotowe

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 kpc orzekł, jak w sentencji.

(-) SSO Jolanta Łanowy